

3 15

ΝΥΞΕΙΣ

- 254 -

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

ΤΟΥ

ΚΟΜ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΑΡΟΥΖΟΥ

αρντες και 315

ΕΚΘΕΣΙΣ

Γεγονότων καὶ ἐγγράφων τινῶν

συσχετιζομένων μὲ τὸν δημόσιον βίον του.

αρντες 1863

N. Karous Strofánu

ΚΕΡΚΥΡΑ,

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΡΜΗΣ

ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΤΕΡΖΑΚΗ.

1863

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΝΥΞΕΙΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

ΤΟΥ

ΚΩΝ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΑΡΟΥΣΟΥ

ΚΑΙ

Ε Κ Θ Ε Σ Ι Σ

Γεγονότων καὶ ἐγγράφων τιγῶν
συσχετιζομένων μὲ τὸν δημόσιον βίον του.

Ο Χριστόφορος Καρούσος, Βαρών τῆς Κάιω [Χώρας εἰς τὸ ἀρχαῖον Βασίλειον τῆς Σικελίας, ἔσχε δύο υἱοὺς, τὸν Πέπλασον καὶ τὸν Κωστάντσον. Ο Πέπλασος, ὃς πρωτότοκος, περιεβλήθη τὴν Βαρονίαν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρός του. Ο Κωστάντσος τὸ ἔτος 1495 ἀπῆλθεν ἐκ τῆς πατρίδος του Μασίνης εἰς τὴν Άνατολὴν, ἔγεινε στρατιωτικὸς καὶ κατεριθμήθη μεταξὺ τῶν Ἰπποτῶν, οἵτινες ἐμάχοντο ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς Ἐνετικῆς Δημοκρατίας.

Ο Πέπλασος ἐνυμφεύθη εἰς τὴν Σικελίαν καὶ ἔσχε δύο υἱούς, τὸν Παῦλον καὶ τὸν Αὐγούστινον.

Τὸ ἔτος 1499, ἐπανακάμπτων ἐκ τῆς Άνατολῆς δ Κωστάντσος, προσωριθήν εἰς τὴν Νῆσον τῆς Κεφαλληνίας ἔνθα ἀπεκατεστάθη καὶ ἐνυμφεύθη. Απεβίωσε τὸ 1502 ἀφήνων ἔναν υἱὸν ὀνόματι Χριστόφορον. Οὗτος τὸ 1525 προσέδραμεν εἰς τὴν Ἐνετικὴν Κυβέρνησιν αἰτῶν βράβευσιν τινὰ διὰ τὰς ἐκδουλεύσεις τοῦ πατρός του. Ή Ἐνετικὴ Δημοκρατία τὸν εἰσήκουσε καὶ τὸν ἐκήρυξεν εὐγενῆ τῆς νήσου Κεφαλληνίας, χορηγήσασα αὐτῷ λόγω τιμαρίου σημαντικὴν ἔκτασιν γαιῶν καὶ ἐν οἰκόπεδον εἰς τὸ φρούριον τοῦ προαστείου τοῦ Ἀγίου Γεωργίου.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΕΟΥΡΙΟΥ

Άπό τὸν Χριστόφορον, υἱὸν τοῦ Κωστάντου, ἐγεννήθη ὁ Ἀλέξανδρος, προσπάππους τοῦ Σίρ Δημητρίου, καὶ ἐκ τούτου ὁ Δημήτριος πάππους αὐτοῦ. Δι' ὑπηρεσίας γενομένας πρὸς τὴν Ἐνετικὴν Δημοκρατίαν ὁ Ἀλέξανδρος περιεβλήθη μὲ τὸν τίτλον τοῦ Κέρμητος δοτικοῦ διατηρεῖται εἰσέτι εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ Σίρ Δημητρίου. Οἱ Ἀλέξανδρες καὶ ὁ υἱὸς του Δημήτριος καθῆσαν διαφόρους καὶ ἐντίμους δημοσίας θέσεις ὑπὸ τὴν Ἐνετικὴν Δημοκρατίαν.

Οἱ Σίρ Δημήτριοι ἐγεννήθη τὴν 30 Ιουνίου 1800. Οἱ Πατὴρ αὐτοῦ Νικόλαος, υἱὸς τοῦ Δημητρίου, ἀπεβίωσε τὸν Φεβρουάριον τοῦ ἔτους 1805, ὥστε ἀπέμεινεν δρφανὸς ἐκ πατρὸς ὁ Σίρ Δημήτριος; ἐν ἡλικίᾳ τεστάρων ἡμισυ ἐτῶν.

Ἐνεκα περιπετειῶν ἀξιώντων ἡ οἰκογένειά του κατὰ τοὺς προαπελθόντας χρόνους, μικρὸς περιουσίᾳ μετεβιβάσθη εἰς αὐτὸν ἀπὸ τὸν πατέρα του, καὶ ἐστερείτο ἐπομένως τῶν χρηματικῶν μέσων ἵνα ἐκπαιδευθῇ εἰς ἐν τῷ ἀλλοδαπῇ πανεπιστημίων. Τὰ προσφερόμενα εἰς τὴν πατρίδα του μέσα τῆς ἐκπαιδεύσεως ἦσαν λίαν περιωρισμένα. Συμπληρώσας μόλις τὸ δέκατον τέταρτον ἡ δέκατον πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἡ σάσθι τὸ δικανικὸν στάδιον καὶ μετῆλθε τὸ τοῦ ὑποδικηγόρου ἐπάγγελμα μέχρι τοῦ ἔτους 1839. Ἐχρησιμοποιοῦσεν οὗτον μετὰ καρτερίας τὰ μικρὰ μέσα ἀτινα ἡ πατρίς του καὶ ἡ ἴδιαιτέρα θέσις του τῷ ἔχορηγον σαν, καὶ ἀποφεύγων τὴν δικηρίαν, ἢν ἀείποτε ἐβδελύττετο, ἐντίμως εἰργάζετο κατὰ τὴν ἐπικίνδυνον ἡλικίαν καθ' ἓν πλεῖστοι νέοι καταστρέφουν διὰ παντὸς τὰ σπέρματα αἰσιού μέλλοντος.

Διεὶς ἐξελέχθη Δημοτικὸς Σύμβουλος τῆς Νήσου του, τὸ 1830 δηλούντι καὶ τὸ 1834.

Τὸ 1833 ἐτελεύτησεν εἰς συγγενής του δινόματι Χριστόφορος Καρούσος, καὶ τὸν ἐγκατέστησε κληρονόμον του. Ἡ οὕτω μεταβιβασθεῖσα εἰς αὐτὸν κτηματικὴ περιουσία ἦτο σημαντική.

Άπό τὸ 1837 ἐγκατέλειψε τὸ στάδιον τῶν δημοσίων θέσεων, διότι, σὺν τοῖς ἄλλοις, δὲν ἔχεις χρημάτων εἰς τρόπον εὐχάριστον τὰ δημόσια πράγματα τῆς Ἐπτανήσου, καὶ ἡ κολούθησε μετερχόμενος μὲ ἀφιλοκέρδειαν τὸ ἔργον του ὑποδικηγόρου. Τοιουτορόπως διετήρησεν ἀκαρέαν τὴν ἀνεξαρτησίαν του μὴ ἀναδεχόμενος διὰ χρηματικὴν ὡφέλειαν ὑποθέργημα ἀπάδον μὲ τὰς πολιτικὰς πεποιθήσεις του.

Η Ἰόνιος Γερουσία, χρωμένη τῶν Συνταγματικῶν δικαιωμά-

τῶν της ἀνεβίβασε κατὰ χάριν εἰς τὴν τάξιν τῶν δικηγόρων τινὰς ἐγγεγραμμένους εἰς τὸν ἔλεγχον τῶν ὑποδικηγόρων. Τούτου ὁ φελούμενος καὶ ὁ Σίρ Δημήτριος, ἀφ' οὗ ἡδη ἐξήσκητες τὴν ὑποδικηγορίαν ἐπὶ 24 ἔτη, τούτεστιν ἀπὸ τὸ 1815 ἕως τὸ 1839, ἐζήτησε καὶ ἔλαβε τὸν βαθμὸν τοῦ Δικηγόρου.

Άπὸ τὸ ἔτος 1839 μέχρι τοῦ ἔτους 1850 μετῆλθε τὸν Δικηγόρον, οὐχὶ πρὸς τὸ μοναδικὸν τέλος τῆς χρηματικῆς ὡφελείας, ἀλλ᾽ ἵνα προστατεύσῃ συγγενεῖς καὶ φίλους αὐτοῦ τῆς πόλεως καὶ τῶν ἐξοχῶν. Μετερχόμενος τὴν ἐπιστήμην του ἀφιλοκερδῶς καὶ ἀνευ ἐγωνίσμου ἀπέλαυσε τὴν ἀγάπην καὶ τὸ σέβας τῶν συμπολιτῶν του, ἀποκτήσας, καὶ τοιὶ ιδιωτεύων, μεγάλην παρ' αὐτοῖς ἐπιβροήν, ἵνα μετεχειρίσθη εἰς διαφόρους περιστάσεις ἐκλογῶν διὰ Βουλευτᾶς καὶ Δημοτικοὺς Συμβούλους, ὑποστηρίζων φίλους καὶ οἰκείους ἔχοντας τὰ ἀπαιτούμενα ποσόσηντα, καὶ οἵτινες ἀνεδείχθησαν δείποτε νικηταί, καίτοι ἀδίκως πολεμούμενοι ἀπὸ τινας ισχυρούς τοῦ τόπου διότι ὑπ' αὐτὸν ὑπεστηρίζοντο, ὡς ιδιαιτέρως συνέβη εἰς τινας στενούς συγγενεῖς του.

Δύο ἀλλεπάλληλοι στάσεις συμβάσαι ἐν Κεφαλληνᾷ τὰ ἔτη 1848 καὶ 1849 καὶ προελθοῦσαι ἐκ τῶν Συνταγματικῶν μεταρρυθμήσεων εἰσαχθεισῶν ὑπὸ τοῦ Λόρδου Σείτωνος, ἔφερον τὸν τόπον εἰς κατάστασιν ἀνώμαλον καὶ ἀνήσυχον.

Μετὰ τὴν κατάπαυσιν τῶν ἐπαναστατικῶν κινημάτων ἀπέμενεν δὲ τρεις μῆνες καὶ ἀναβρασμὸς τοῦ λαοῦ. Ἡ ἐξοχὴ παρεσύρετο καὶ ἡ πατάτο ἀπὸ τοὺς δημοκόπους οἵτινες κατεχρῶντο τῆς ἐλευθεροτυπίας διότι ἦτο βεβαία δὲ ἀντοῦς ἡ ἀτιμωρησία μὲ τὸ δρκοτικὸν σύστημα, καὶ μὲ τὰς βαναυσοτέρας ὅρεις προσέβαλον τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Ἐκκλησίας, τὴν Ιονικὴν Κυβέρνησιν καὶ τὸν Ἀντιπροσωπού τῆς Προστασίας καὶ αὐτὴν τὴν Προστασίαν. Οἱ δημοκόποι οὗτοι ἐπέτυχαν νὰ ἐνσπείρωσι τὴν περιφρόνησιν τῶν νόμων καὶ νὰ πείσωσι τοὺς ἀπλοϊκοτέρους διεὶς η Συνθήκη τῶν Παρισίων ἐπιβληθεῖσα εἰς τοὺς Ιονίους παρὰ τὴν θέλησιν τῶν οὐδεμίαν εἰχεν Ισχύν, καὶ ἀρκούσεν ἡ ἀπλὴ ἐκφρασίς τῆς θελήσεως τοῦ λαοῦ ἵνα πιάσῃ παραχρῆμα τὸ ἐνεστὸς πολίτευμα καὶ ἡ Προστασία.

Τοιαύτη ἦτον ἡ κατάστασις τῶν πνευμάτων, ὅτε συνεπείχ τῶν συνταγματικῶν μεταρρυθμήσεων ἔμελλε νὰ γίνη ἡ ἐκλογὴ τῶν Βουλευτῶν τοῦ Εγγάτου Κοινοβουλίου. Ἡ ἐκλογὴ ἀναγκαῖτο, ἀπειθὴ διότι τῶν λεγομένων Ρίζοσπαστῶν, καὶ μόλις δύο

ἡ τρεῖς ἀνήκοντες εἰς τὸ κόμμα τῶν μετριοφρόνων ἐξελέχθησαν
ῶς ἀντιπρόσωποι.

Οἱ Στρ. Δημήτριος Καρούσος ἡτον εἰς τῶν διαγαρίθμων τούτων, καὶ τοι σκληρῶς ἐπολεμήθη ἀπὸ τὸ ἀναρχικὸν κόμμα, τὸ
δποτὸν ἔθεσεν ἐν ἐνεργείᾳ πᾶν μέσον μηχανοβραφίας καὶ βιαιο-
πραγίας, συμπαραλαβόν καὶ τὸν ἐν τῇ ἑξοχῇ τῆς νήσου ἐσπαρ-
μένον Κλήρον ἵνα κηρύξῃ κατ' αὐτοῦ σταυροφορίαν, ὃς δῆθεν
ὑποψήφιον τῆς Προστασίας καὶ εἰς αὐτὴν ἐντελῶς ἀφοσιωμένου.

Οἱ Λ. Μ. Αρμοστής Στρ. Ε. Γ. Οὐάρδος τῷ προσέφερε τὴν ἔ-
δραν Γερουσιαστοῦ, ἀλλ᾽ αὐτὸς προέκρινεν ἐκείνην τοῦ Ἐπάρ-
χου τῆς οἰκείας Νήσου. Ἀπαιτείτο μέγα πολιτικὸν θάρρος, καρ-
τεροψυχία καὶ αὐταπάρνησις διὰ τὴν ἀναδοχὴν τοιαύτης ἐπιζή-
λου καὶ ἐπικινδύνου θέσεως ἐν μέσῳ τῶν περιστάσεων τῆς ἐ-
ποχῆς ἐκείνης. Οἱ κόμμης Καρούσος ἀδιστάκτως ἐδέχθη τὸ ὑ-
πούργημα ἐκείνο, ἀποβλέπων ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν διάσωσιν
τῆς πατρίδος του ἀπὸ τὴν ἀναρχίαν διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς τά-
ξεως, τῆς εἰρήνης καὶ τοῦ σεβασμοῦ τῶν νόμων.

Ἀναδεχόμενος εἰς τοιαύτας δυσκόλους περιστάσεις τὸ τοῦ
Ἐπάρχου ὑπούργημα, δὲν ἐπτοκήθη ὑπὸ τῶν βιαίων καὶ ὑθρε-
στικῶν κατ' αὐτοῦ δημοσιεύσεων τῶν Φιλοσπαστῶν ἢ ὑπὸ τοῦ
κατ' αὐτοῦ ἀενάως ὑποκινούμένου ἐρεθισμοῦ, ἢ τέλος ὑπὸ τῶν
ἀδιαλείπτων ἀπειλῶν κατὰ τῆς ζωῆς αὐτοῦ καὶ τῶν τέκνων
του, ἀλλ᾽ ἀτρόμητος εἰργάσθη πρὸς τὸν ἀγαθοεργὸν σκοπὸν
τῆς τακτοποιήσεως τῆς πατρίδος του.

Ἀνεδέχθη τὴν θέσιν τοῦ Ἐπάρχου κατὰ τὸν Απρίλιον 1850,
καὶ τὸν Αὔγουστον τοῦ ἴδιου ἔτους ἀνεπτύχθη ἐν Κεφαλληνίᾳ
ἡ Χολέρα διαρκέσασα τέσσαρας ὅλους μῆνας.

Τὸ ἔτος 1851 διελθη τὸ ἔννατον Κοινοβούλιον καὶ κατὰ
τὸν σχηματισμὸν τοῦ δεκάτου ἑξαρτάτο ἀπὸ τὴν μόνην συναί-
νεσιν τοῦ Στρ. Δημητρίου Καρούσου νὰ διορισθῇ Πρόεδρος τῆς
Γερουσίας.

Αὐτὸς ὅμως παρηγένθη καὶ τῶν ὑψηλῶν θέσεων, καὶ τῶν τι-
μῶν προκρίνας νὰ διαμείνῃ Ἐπαρχος εἰς τὴν νήσον του, ἵνα ἔδη
τετελεσμένον τὸν δποτὸν προέθετο σκοπὸν νὰ ἐπαναγάγῃ του-
τέστιν εἰς τὴν πατρίδα του τὴν τάξιν καὶ τὴν γαλήνην.

Ἐπὶ δλην ἐπταστίαν καθήξεν ἐπομένως τὸ τοῦ Ἐπάρχου ὑ-
πούργημα.

Ἐκ τῶν δημοσίων καὶ ἴδιωτικῶν ἐγγράφων τὰ ἐποικία διατη-
ρεῖ δ Στρ. Δημήτριος Καρούσος, καὶ τινα τῶν δημοτικούμενοι

ταὶ παρὰ πόδας, ἐξάγεται τίνας ἐκδουλεύσεις αὐτὸς προσήνεγ-
κε τῇ πατρίδι του, πόση ἡ ἀφοσίωσίς του εἰς τὴν δποτὰν ὑπη-
ρετοῦσε Κυθέρην, καὶ ποίας τιμᾶς τῷ ἐπεδαψίλευσαν οἵ τε
συμπολῖταί του καὶ ἡ Ἀγγλικὴ Κυθέρηνσις.

Τὸ ἔτος 1857 διωρίσθη Γερουσιαστής διὰ τὴν νήσον του,
καὶ εἰς τοιοῦτον ὑπούργημα διήνυσεν διάκλητον τὴν συνταγμα-
τικὴν περίοδον.

Ἄλ πρὸς τὴν πατρίδα του στημαντικαὶ ἐκδουλεύσεις, ἡ εὐθύ-
της καὶ καρτερία τῶν ἀρχῶν του καὶ ἡ ἀμετάτρηπτος ἀφοσίω-
σίς του εἰς τὴν Κυθέρηνοις ὑπὸ τὴν δποτὰν ὑπηρετοῦσε τῷ ἐ-
δίδε δικαίωμα ν ἀποβλέψῃ εἰς τὴν Προεδρίαν τῆς Γερουσίας
κατὰ τὸν σχηματισμὸν τῆς Κυθέρηνσεως τοῦ δωδεκάτου Κοι-
νοβουλίου.

Οὐδὲ ῥαδιουργίας οὐδὲ κολακίας μετεχειρίσθη πώποτε πρὸς
ἀπολαυὴν τῶν νψηλῶν θέσεων μὲ τὰς δποτὰς ἐτιμήθη.

Οἱ Μέγας Αρμοστής Στρ. Ε. Ν. Στρέ, ἀνὴρ ἀνεξάρτητος, φι-
λοδίκαιος καὶ εἰλικρινής, ἀπεσκυάλησε τὰς χαμεροπεῖς ῥα-
διουργίας καὶ συκοφαντίας, καὶ ἐσύστησεν εἰς τὴν Κυθέρηνσιν
τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος τὸ ὄνομα τοῦ Στρ. Δημητρίου Καρού-
σου διὰ τὴν θέσιν τοῦ Προέδρου τῆς Γερουσίας εἰς ἣν πραγμα-
τικῶς ἀνψώθη τὴν 3 Μαρτίου 1862.

Καθ' ὅλην τὴν δωδεκατίαν ἣν ὑπηρέτησεν ὡς Ἐπαρχος καὶ
Γερουσιαστής, δ Κόμ. Καρούσος ἀνεδείχθη δείποτε ἀγαθοερ-
γὸς πρὸς ἀπαντας, καὶ πολλοὺς ὠφέλησε προκαλῶν τὸν διορισ-
μὸν τῶν εἰς δημοσίας θέσεις, ἀλλὰ κατὰ τὸ σύνηθες οἱ πλει-
στοι τῶν εὑρεγετηθέντων ἀνταπέδωσαν τὴν χάριν μὲ τὴν ἀ-
γνωμοσύνην καὶ τὴν δυσμένειαν. Δὲν εἶναι δύσκολος ἡ ἀνέρε-
σις τοῦ αἰτίου. Ή εὐγνωμοσύνη, κατά τινα ἴστορικδ, δὲν δικρ-
κεῖ ἐπὶ μακρόν. Αὐτὴ δυοιάζει πεπυρακτωμένον σίδηρον δστις
καθίσταται ψυχρότερος ὅσον ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὸ πῦρ. Οὐ-
τῷ καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη βαθυττὸν ἔξαλείφεται μὲ τὴν τοῦ χρό-
νου παρέλευσιν μετὰ τὸ εὑρεγέτημα. Όμιλδν περὶ τῆς εὐγνω-
μοσύνης δ Σένεκας συμπερίνει, ὅτι πρέπει νὰ ἐγκαταλείπε-
ται εἰς τὴν ἀπέχθειαν τῶν ἀνθρώπων καὶ τὴν θείαν δίκην.

Προκειμένου περὶ ζώντων συγχρόνων ἀρκούν αἱ βραχεῖαι αὖ-
ται νύξεις διὰ τὸν Κόμ. Καρούσον.

Πώποτε δδηγηθεὶς ὑπὸ προσωπικῶν σκοπῶν, κέρδους ἢ ὑπε-
ροφενίας, ὥστε ὑπεδίωξε πάντοτε τὴν διαρκῆ καὶ πραγματι-
κὴν ὁρέσειν τῆς πατρίδος του, διότι ἡ συγελδησίς του τῷ
ΙΑΚΩΒΑΡΙΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

έπειταλεν ώς κανόνα νὰ πράττῃ τὸ ἀγαθὸν χάριν αὐτοῦ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ οὐχὶ διὰ σκοπούς δευτερεύοντας ἐξ ὧν ἀείποτε προκύπτει κακὸν κατὰ μέγα μέρος μηδενίζον καὶ αὐτὸ τὸ πραγμάτων ἀγαθόν. Τοιοῦτος κανὼν διαγωγῆς ἐτηρήθη παρ' αὐτοῦ εἰς ὅλας τὰς περιπτετίας τῆς πατρίδος του, καὶ τὸν ἐπροσκισεις μὲ ἀκλόνητον καρτερίαν εἰς τὴν ἑκτέλεσιν τοῦ ἀγαθοῦ καὶ μὲ φυχικὴν γαλήνην ἦν αἱ συκοφαντίαι τῶν μοχθηρῶν καὶ ἡ ἀγνωμοσύνη δὲν ἴσχουν νὰ διαταράξουν.

Τοιοῦτον κανόνα διαγωγῆς θέλει τηρήσαι ἀμετατρέπτως καὶ κατὰ τὸ μέλλον εἰς ὅφελος τῆς πατρίδος του.

ΕΠΙΣΗΜΑ ΚΑΙ ΙΔΙΩΤΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

ἀποδεικνύοντα τὴν βαρύτητα τῶν ἔκδουλεύσεων

ΤΟΥ ΣΙΡ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΑΡΟΥΖΟΥ

κατὰ τὸ δεκατριετές δημόσιον αὐτοῦ στάδιον, τὴν δοθεῖσαν πλήρη ἐπιδοκιμασίαν τῶν πράξεών του, ἐκ μέρους καὶ τῆς Κεβερηγήσεως καὶ τῶν συμπολιτῶν του, καὶ τὰς ἐπιδαψιλευθείσας αὐτῷ τιμὰς χάριν τῶν εἰρημένων ἔκδουλεύσεων.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

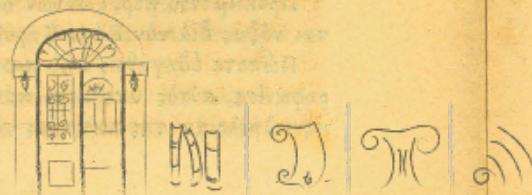
τοῦ Λ. Μ. Α. ΣΙΡ Ε. Γ. ΟΥΑΡΔ.

1850 3 Δεκεμ. Θέλω εἰσθαι ἀείποτε δ πρῶτος νὰ ἀναγνωρίσω τὸ ἀνηκόν σας μέγα μέρος εἰς τὸν θρίαμβον τῆς μερίδος τῆς τάξεως. Καθηκές τὴν δυσχερεστέραν θέσιν, καὶ προστνέχθης μὲ θάρρος καὶ ἀποφασιστικότητα πολὺ σπανίαν εἰς ταῦτας τὰς νήσους.

1851 26 Μαΐου. Ή ἐπιστολή Σας καὶ ἐκείνη τοῦ Ταγματάρχου Σαιμυμόνδ μὲ ἐπληροφόρησαν ἐντελῶς περὶ τοῦ δυον ἐπράξας διὰ τὴν μέλλουσαν ἡσυχίαν τῆς Κεφαλληνίας. Αὕτα εἶναι ἔκδουλεύσεις σημαντικώταται τιμῶσαι ἐξ ἵσου καὶ τὸ θάρρος σου καὶ τὴν ἐντελὴ γνῶσιν σου τοῦ τόπου. Εἴδα μετ' εὐχαριστήσεως διὰ δ Κόρμης Ρώμας ἐνθουσιωδῶς διμιλεῖ περὶ τῆς σταθερότητός σου, καὶ τῶν μεγάλων ἔκδουλεύσεων ἃς προσήνεγκας εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ τὴν ἀληθῆ ἥθικότητα.

1851 6 Ιουνίου. Σὲ λέγω μόνον διτὶ ἀν τὸντύχουν νὰ ἔχω εἰς ἐκάστην νήσον ἔνα Κόρμ. Καρούσον, θέλεις μοὶ εἰσθαι εὔκολος ή διοίκησις καὶ βεβαία ή τόσον παρ' ἐμοῦ ποθουμένη ἐπιτυχία, δηλονότι ή εἰρήνη καὶ ή εύτυχία τούτων τῶν τόπων.

1851 21 Δεκεμβρίου. Εὐελπίζομας νὰ ἴδω προερχομένην τὴν θεραπείαν τῶν κακῶν τὰ δόποια κατέθλιψαν τὰ τελευταῖα δύο ἔτη ἐκ τῆς ἰδίας ἐκείνης νήσου ἐξ ἡς αὐτὰ ἐπήγασαν. Άν πραγματευομένην τὴν ἴδεαν ταύτην, θέλω κηρύξεις ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

πρώτος τὴν ἀκαταλόγιστον ἐκδούλευσιν ήν προσήνεγκας εἰς τὴν πατρίδα σου, τὴν Προστασίαν, τὴν πρόδοον καὶ τὴν εὐταξίαν.

1852 12 Ἰαροναρίου. Γινώσκω τὰς ἐπιθουλάς, τὰς ἀπειλές καὶ τὰς συκοφαντίας τὰς δποίας πρέπει νὰ προσμένης, ἀλλὰ γινώσκω ἀφ' ἑτέρου διὰ ἔχεις τὴν ἀναγκαίαν σταθερότητα νὰ ἀντιπαραταχθῆς εἰς αὐτάς καὶ τὴν ἰκανότητα νὰ τὰς νικήσῃς. Δὲν εὑρίσκεται πανταχοῦ δημόσιος ἄνθρωπος γινώσκων νὰ ἔνωνη τὴν σταθερότητα μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ συνετοῦ συμβιβασμοῦ ὃς σὺ ἀνέδειξες ἐν Κεφαλληνίᾳ καὶ ἐξ οὗ προσδοκῶ τὰ αἰτιότερα ἀποτελέσματα.

1852 6 Φεβρουαρίου. Οὐδεὶς γινώσκει κάλλιον ἐμοῦ πόσον κόπον, καρτερίαν, φρόνσιν καὶ ἡθικὴν ἀνδρείαν ἀπαιτοῦσε γίνη τοσοῦτον ἐντελής, καὶ θέλεις ἔχει τὰ δείγματα τῆς ἐκ μέρους μου ἀπεριορίστου ἐμπιστοσύνης καὶ τῆς εἰλικρινεσέρας φιλίας. Μὲ τὰ αἰσθήματα ταῦτα θέλω προτείνει μὲ τὸ Ἀτμόπλουν τῆς αὔριον εἰς τὸν Λόρδον Ἰ. Ρούσελ καὶ τὸν Λόρδον Γρέου νὰ σᾶς πέμψουν ἰδιαιτέρως ἐκ μέρους τῆς Ἀνάστος τὸν Μεγαλόσταυρον τοῦ τάγματος. Σᾶς προσφέρω τὴν θέσιν Γερουσιαστοῦ τῆς νήσου σας μὲ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Ἐπάρχου, ή ἢν νομίζης ἀναγκαίαν τὴν ἐν Κεφαλληνίᾳ παρουσίαν σου, τὴν θέσιν τοῦ Ἐπάρχου, μποσχόμενός σοι νὰ διορίσω Γερουσιαστὴν οἰονδήποτε μεταξὺ τῶν νέων ἀντιπροσώπων μὲ ὑποδείξης. Καλῶς γινώσκω διὰ ὑπάρχεις υψηλοτέρα τις θέσις εἰς τὴν δποίαν δικαίως δύνασαι νὰ ἔνατείσῃς, διδτὶ οὐδεὶς δύναται νὰ τεθῇ εἰς ἀνταγωνισμὸν μετὰ σοῦ καθ' ὃσον ἀφορᾷ τὰς δποίας προσήνεγκας ὑπηρεσίας εἰς τὴν Προστασίαν καὶ τὴν πατρίδα σου. Πρὸς τὸ παρόν οὐδεμίαν βούλομαι νὰ λίσθω ἀπόφασιν, ἐπειδὴ ἐπιθυμῶ νὰ σὲ εἰδὼ τὴν προτεχνή ἐδόμαδα διὰ ἐλπίζω διὰ δὲν θέλεις λείψει νὰ ἐλθῃς εἰς τὴν Κέρκυραν.

1852. 15 Φεβρουαρίου. Ἀπελθε ἀπὸ τὴν Κέρκυραν προσφιλέστατέ μοι Κόρμη μὲ τὴν ζωηροτέραν ἐκ μέρους μου εὐγνωμοσύνην. ἀνεδείχθεις τόσῳ μᾶλλον γενναιός πρὸς ἔνα σου φίλον δισφει μεγάλαι εἶναι αἱ πρὸς τὴν πατρίδα σου καὶ τὸ Στέρμα τῆς Α. Μ. ἐκδουλεύσεις σου. Δὲν θέλω παραλείψει νὰ γνωστοποιήσω εἰς τὸν Κόρμη. Ρώμαν μέχρι τίνος βαθμοῦ εἶναι ὀφειλέτης εἰς τὴν γενναιότητά σου.

1852 18 Φεβρουαρίου, Ἐπιστολὴ τοῦ ΚΟΜ. ΡΩΜΑ.
Ἐγγιτιτὸν νὰ σὲ γράψω περὶ τῆς ισχατως εὐγενεστάτης

διαγωγῆς σου. Ήθελαν μὲ έκλείψει αἱ λέξεις ἵνα τὴν χαρακτηρίσω. Δὲν δύναμαι νὰ σὲ εἴπω εἰμή, διτὶ καὶ κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ἀπέδειξας, διτὶ διὰ χαρακτήρα σου εἶναι ἐξ ἐκείνων τῶν ἀρχαίων Σπαρτιατῶν καὶ οὐχὶ τῶν νεωτέρων χρόνων. Θέλω σὲ είμαι αἰωνίως εὐγνωμων, θεωρῶν ὃς δόξαν μου νὰ σὲ ἔχω φίλον, τούθ' ὅπερ ἐλπίζω διὰ θέλεις ἐξκολουθήσει καὶ εἰς ημᾶς καὶ εἰς τὰ τέκνα μας.

1852 14 Ὁκτωβρίου. Ἐπίσημος τοῦ ἐπὶ τῶν
Ἀποικιῶν Ὅπουργος

ΣΙΡ ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΑΓΚΙΚΤΟΝ πρὸς τὸν Λ. Μ. ΑΡΜΟΣΤΗΝ.

Οφείλω νὰ σὲ πληροφορήσω διὰ οὐδόλως ἀμφιβάλλω περὶ τοῦ καταλλήλου νὰ χορηγηθῇ εἰς τὸν Ρώμαν ἥ προταθεῖσα διάκρισις, καὶ διὰ ἐναποθέτων πλήρη ἐμπιστοσύνην εἰς τὰς γινώσεις σου περὶ τῶν ἐκδουλεύσεων καὶ τοῦ δψηλοῦ χαρακτήρος τοῦ Κόρμ. Καρούσου, θέλω ἐπωφεληθῆ τῆς πρώτης εὐκαιρίας ἵνα συστήσω ἀμφοτέρους εἰς τὴν Ἀνασσαν διὰ τὰς περὶ ὃν διόγος τιμάς. Οφείλω ἴδιαιτέρως νὰ σὲ παραγγείλω νὰ πληροφορήσῃς τὸν Κόρμ. Καρούσου περὶ τῆς ἄκρας εὐαρεστίας μεθ' ἧς ἔμαθον τὰ ἐνεργειακά καὶ εύτυχη ἀποτελέσματα τῆς διαχείρισεώς του ὃς Ἐπάρχου Κεφαλληνίας, ἀτινα εύπιστῶ διὰ νανται νὰ θεωρηθῶσι ὡς ἔχεγγυα τῆς μελλούσης εἰρήνης τῆς ομαριτικῆς ἐκείνης νήσου.

1852 4 Νοεμβρίου. Ἐπιστολὴ τοῦ Λ. Μ.
ΑΡΜΟΣΤΟΥ ΣΙΡ Ε. ΟΤΑΡΔΟΥ.

Φθάσας χθὲς ἐν Κερκύρᾳ ἔσχων τὴν εὐχαρίστησιν νὰ εὕρω τὴν ἐπισυναπτομένην Ἐπιστολὴν τοῦ Σιρ Ιωάννου Πάκιγκτον Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας τῆς Α. Μεγαλειότητος διὰ τὰς Αποικίας. Αἰσθάνομαι τὴν πλέον ἐγκάρδιον χαρὰν, ἀνακοινῶν σοι μὲ τὰς αὐτὰς λέξεις τοῦ Σιρ Ιωάννου Πάκιγκτον τὴν διαβεβαίωσιν διὰ της Κυβέρνησις τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος ἀναγνωρίζει καὶ ἐκτιμᾷ τὰς ἐκδουλεύσεις σου, καὶ διὰ σκοπεύει διὰ της Ιωάννης Πάκιγκτον τὰς ὑποβάλλη ἀμέσως εἰς τὴν Ἀνασσαν τὸ δνομά σου, συνάμα μετ' ἐκείνου τοῦ Κόρμ. Ρώμα, ὡς ἔχοντας δικαιώματα εἰς τὸ παράσημον τοῦ Μεγαλοστάυρου τοῦ Τάγματος τοῦ Αγίου Μιχαὴλ καὶ Γεωργίου. Αἱ λέξεις μεθ' ὃν δικοπός τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μ. σοι ἀναγγέλλεται εἶναι τοσοῦτον βαλμετικά καὶ τοσοῦτον δίκαιαι, διὰ της θέλεις ἀποβῆ ὃς

ἐλπίζω ἐπίστης εὐχρεστος εἰς τὴν οἰκογένειάν σου, εἰς τοὺς συμπολίτας σου καὶ εἰς σὲ τὸν ἴδιον. Εἴθε νὰ χαρῆς ἐπὶ μακρὸν τὰς τιμὰς τὰς δυνάμιας τοσοῦτον δικαίως ἀπήλαυσας, καὶ νὰ ἀποβῇ ἡ δευτέρα Ἐπαρχία σου ἀξιοσημείωτος διὰ τὴν οἰκιακὴν εὐημερίαν τῆς Κεφαλληνίας ὡς ἡ πρώτη ἀπέβη διὰ τὴν ἐπανώρθωσιν τῆς τάξεως καὶ τῶν νόμων. Τοιαύτη εἶναι ἡ ἐπιθυμία καὶ ἡ εὐχὴ τοῦ εἰλικρινεστάτου φίλου σου Ε. Γ. Οὐάρδ.

1853 23 Ιανουαρίου. ΔΟΓΟΣ ἐκφωνηθεὶς ὑπὸ τοῦ

Λ. Μ. ΑΡΜΟΣΤΟΥ ΣΙΡ Ε. Ι ΟΥΑΡΔ

εἰς τὴν περιβολὴν τοῦ Μεγαλοστάρου.

«Εἰς σὲ Κόμη Δημήτριε Καροῦσε, πρὸς τὸν ὄποιον ἡ Χαριτόβρυτος Άνασσα εὐηρεστήθη νὰ ἀπονείμῃ τιμὴν ἐπιψυλαττομένην μέχρι τοῦδε διὰ τὸ Ἰψηλότερον ὑπούργημα τούτου τοῦ Κράτους, αἰσθάνομαι ἰδιαιτέραν εὐχαριστησιν δίδων τοῦτο τὸ δεῖγμα τῆς ἐπιδοκιμασίας τῆς Α. Μ. διὰ τὰς προθύμους καὶ ὑψηλὰς ἐκδουλεύσεις σου. Τοιαύτη ἐπιδοκιμασία ἔξεφράσθη μὲ τρόπον τόσον ἔντιμον διὰ σὲ δυσπιειώθη ὑπὸ τοῦ προηγουμένου Γραμματέως τῆς Ἐπικρατίας διὰ τὸ Τμῆμα τῶν Ἀποκιών Σἱρ Ι. Πάκιγκτον. Ότε μοὶ ἀνήγγειλε τὸν σκοπόν του νὰ ὑποβάλῃ τὸ ὄνομά σου εἰς τὰς εὐνοϊκὰς σκέψεις τῆς Α. Μ. μοὶ ἔλεγεν «Ἐπειδὴ χρόνος τις πρέπει ἀναγκαῖως νὰ παρέλθῃ πρὶν πραγματοποιηθῶσιν οἱ διορισμοὶ οὓτοι, σὲ ἔξουσιοδοτῶ νὰ ἀναγγείλῃς εἰς τοὺς Κόρητας Φόρμα καὶ Καροῦσον, διὰ προτίθεμαι νὰ θέσω τὰ ὄνδρατά των καὶ τὰς ἐκδουλεύσεις των εἰς τὴν εὐνοϊκὴν γνῶσιν τῆς Αὔτης Μεγαλειότητος, διφείλω δὲ νὰ σὲ ἐπιτρέψω νὰ κοινοποιήσῃς ἰδαιτέρως εἰς τὸν Κόρητα Καροῦσον τὴν ἄκραν ἀγαλλίασιν μεθ' ἡς ἔμαθον τὰς ἐνεργητικὰς καὶ εύτυχεις συνεπείας τῆς διαχειρίσεώς του ὡς Ἐπάρχου Κεφαλληνίας, ἥτις πέπεισμαι διὰ δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἔχεγγυον τῆς μελλούσης εἰρήνης τῆς σημαντικῆς ἑκείνης νήσου. Δὲν ἥθελα ἀποδώσει πλήρη δικαιοσύνην εἰς τὰ αἰσθήματά μου ἀν δὲν ἐκήρυττον πανδήμως διὰ κατ' ἐμὲ οὐδεὶς πολίτης ίόνιος ἀπεκατέστη κατὰ τὰ τελευταῖα τριάκοντα ἔτη, μᾶλλον ἀξιος τοιούτου ἐπαίνου ἐκ μέρους τοῦ Ἱπουργοῦ τῆς Προστάτιδος Άγαστης. Σὲ ανεδελύτη τὸ ἔτος 1850 τὸ Ἐπαρχεῖον μιᾶς Νήσου τεταργυμένης ἀπὸ τὰ φαῦλα πάθη τὰ δυοῖς ἥσαγ ἡ ἀγκυρόφευκτος συγέπεια δύο ἐπαναστάσεων.

»Οἱ νόμοι εῖχον ἔκει ἀπολέσει τὴν ἴσχυν των. Οἱ Συνταγματικοὶ τύποι ἔχρησίμευσαν ἵνα φέρουν τὴν παραλυσίαν πάσης ἔξουσίας. Ἡ Ἀντιπροσωπεία κατέστη μονοπάλειον ἀνθρώπων ἀπροκαλύπτως ἀποβαλλόντων τὸ πολιτικὸν σύστημα ἐκ τοῦ ὄποιον αὐτοὶ ἡρύσθησαν τὸ δικαίωμα διπερ τοὺς παρέσχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ τὸ προσβάλλωσιν ἀτιμωρητί. Σὺ ἐπεχείρησας νὰ ἐπαναφέρῃς τὴν τάξιν ἐκ τοῦ χρόνου καὶ ἐπέτυχες. »Ἡ Ἰδιοκτησία καὶ ἡ νοημοσύνη τῆς Κεφαλληνίας μὲ τὴν ὁδηγίαν σου ἀνέκτησαν τὴν νόμιμον αὐτῶν ἐπιβρόκην, καὶ ἐξ οὐδεμίας μερίδος τῆς ἐνεστώσης Βουλῆς ἔλαβον τοιοῦτον σταθερὸν καὶ ἀφιλοκερδὴ ὑποστήριξιν, δοσον ἐκ τῆς Ἀντιπροσωπίας τῆς; νήσου, ἐξ ἡς ἄλλοτε ἐπήγασαν ἀπισταὶ αἱ δυσχέριαι μου.

1852 15 Μαρτίου. Ἐπιστολὴ τοῦ

Λ. Μ. Α. ΣΙΡ Ε. Γ. ΟΥΑΡΔ.

Σὲ παρακαλῶ νὰ σκεφθῆς καλῶς, πρὶν ἐκ νέου δμιλήσῃς περὶ τοῦ ἐνδεχομένου τῆς παραιτήσεώς σου, διότι πέπεισμαι διὰ τοῦτο ἥθελεν εἰσθαι ἡ ἀληθῆς ἀπώλεια τῆς νήσου σου. Ἀν τοιοῦτον βῆμα ἥτον ἀναγκαῖον διὰ τὴν προσωπικὴν ἀσφάλειάν σου, μὴν ἀμφιβάλλῃς περὶ τῆς ἐπιθυμίας ἐμοῦ καὶ τῶν φίλων σου, νὰ εὐκολύνωμεν πάντα συνδυασμὸν δυνάμενον νὰ σὲ εὐχαριστήσῃ. Ἀλλὰ τίς συνδυασμὸς δύναται νὰ γίνη εἰς τὰς μικρὰς ταύτας χώρας; Τίνα θέσιν ἀξίαν σου καὶ τῶν ἐκδουλεύσεών σου δύναται νὰ μὲν ποδείξῃς; Τίς δύναται νὰ ἀναδεχθῇ τὰ καθήκοντά σου καὶ νὰ τελειοποιήσῃ τὸ ἐν Κεφαλληνίᾳ ἔργον σου; Ἀφ' ἐτέρου γινώσκεις καλῶς τὴν πρὸς σὲ ἀπεριόριστον ἐμπιστούνην μου, καὶ διὰ ἀπασταὶ αἱ ἔξουσίαι τῆς Κυβερνήσεως εἶναι εἰς τὴν διάθεσίν σου. Σὲ παρακαλῶ διθεν ἐκ νέου, νὰ μὴ λάθῃς οὐδεμίαν ἀπόφασιν, εἰς ἀντικείμενον τοσοῦτον ἀκροσφαλές, χωρὶς νὰ σταθμίσῃς καλῶς τὰς συνεπείας. Ἐγὼ τὰς θεωρῶ βαρυτάτας καὶ διὰ σὲ καὶ διὰ τὴν πατρίδα σου. Καθ' ὅσον δὲ ἀφορᾷ ἐμὲ τὸν ἴδιον, σὲ λέγω μεθ' ὅλης τῆς ἀληθείας, διὰ ἀν ἐλάρμανον τὴν κακοτυχίαν νὰ στερηθῶ τῆς βοηθείας σου, εἰς τὰς παρούσας κρισίμους στιγμὰς, ἥθελον ἀπολέσει πᾶσαν ἐπίδαια νὰ πράξω τὸ καὶ δὲν τὸ διποιὸν ἐπιθυμῶ καὶ τὸ διποιὸν τοσάκις ἔθεωρήσαμεν ὡς ἐρικτύν.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

1853 26. Ἐπιστολὴ τοῦ αὐτοῦ.

Ἡ Ἀστυνομία, καὶ μέχρι τίνος πρέπει νὰ ἔκτείνεται ή ἐ-
πέμβασίς σου. Εἰς δλα, προκειμένου περὶ τῶν ἰδεῶν σου αἴ-
τινες ἐμπιστευτικᾶς κοινοποιοῦνται εἰς τὸν Τοποτηρητὴν μου
ἢ εἰς ἐμέ. Οὐδέποτε παρεδέχθην σημαντικόν τι μέτρον ἐν
Κεφαλληνίᾳ ἀνευ τῆς συνδρομῆς σου, ἢ τούλαχιστον ἀνευ
τῆς πεποιθήσεως δτι ἐπληροφορήθης περὶ τοῦ προτεινομένου.
Θέλω συστήσει εἰς τὸν Ἀντιπρόσωπόν μου τὴν ἐντελεστέραν
σύμπνοιαν μετὰ σου διὰ πᾶν κενὸν τῆς διαχειρήσεως, καὶ ἐ-
πειδὴ εἶναι ἀνθρώπος συνετὸς καὶ καλῶς γινώσκει τὴν δούλιαν
ἔχω εἰς τὴν κρίσιν σου ἐπιστολήν, εἶμαι βέβαιος δτι δὲν
θέλει πράξει οὐδὲν βῆμα δπωσοῦν σημαντικὸν, χωρὶς νὰ
σὲ συμβουλευθῇ. Ἔσο βέβαιος λοιπὸν δτι θέλει λαμβάνεται ἡ
συμβουλὴ σου εἰς πᾶν δ., τι ἀφορᾷ τὴν ἡσυχίαν τοῦ τόπου. Ἄν
ἀναφανῇ διχογνωμία τῆς μεταξὺ σου καὶ τοῦ Τοποτηρητοῦ
περὶ οἰουδήποτε μέτρου, σὲ παροκαλῶ νὰ μὲ γράψῃς ἀσυ-
στόλως, καὶ δτι δὲν θέλω εὑρεῖ ἐντελὴ σύμπνοιαν μεταξὺ¹
σου καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου μου δυσκόλως θέλω παραδεχθῆ²
μέτρον τὸ δπωσοῦν σημαντικὸν διότι εἶμαι πεπεισμένος, δτι ὡς
ἢ πατρίς σου εἰς σὲ δφείλει τὴν εἰρήνην τὴν δούλιαν δλοεν
χαίρει χρεωστῷ νὰ ἀναζητῶ εἰς τὰς συμβουλάς σου τὸν τρό-
πον τῆς διατηρήσεως τῆς.

1855 9 Ἀπρελίου Ἐπιστολὴ τοῦ αὐτοῦ

Α. Μ. ΑΡΜΟΣΤΟΥ.

Μοι ἥτον ἀδύνατον νὰ σὲ γράψω πρὶν τῆς στιγμῆς ταύ-
της, ὡς ἐκ τοῦ πλήθους τῶν ὑποθέσεων τὰς δούλιας αἰτιολογεῖ
ἢ προσεχῆς ἀναχώρησίς μου. Δύναται δμως νὰ πιστεύσῃς, δτι
θέλω ἐκθέσει μὲ τὸν ἴσχυρότερον τρόπον εἰς τὸν Σερ Ιωάννην
Γιούγκ τὰ δικαιώματά σου εἰς τὴν ὑπόληψίν του καὶ εἰς τὴν
ἰδιαιτέραν προστασίαν του ὡς πολίτου τούτου τοῦ κράτους
τὰ μάλλα διακεκριμένου, καὶ ὡς ἐκείνου δστις ἀείποτε συ-
νεβίσας τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ὑπηρετήσῃ τὴν ἰδίαν πατρίδα μὲ
τὴν ἀρσίωσιν πρὸς τὴν Ἀγγλικὴν Προστασίαν.

Ἐνῷ δφείλω νὰ ἐγκαταλείψω τὰς νήσους, δπερ ἔστει τὴν
προσεχῆ πέμπτην, ἐπίτρεψόν με νὰ σὲ βεβαιώσω δτι ἐξακο-
λουθῶ νὰ διατηρῶ περὶ σου τὰ αὐτὰ ἐκείνα δικαιώματα τὰ
δούλια ἐξέφρασα εἰς τὴν περίστασιν τῆς πειρίδης σου, καὶ
δτι οὐδόλως σοι ἀποδίδω πταῖσμα διὰ τὰς ἀτυχεῖς συμφω-

νίας αἴτινες ἀνεφάνησαν μετὰ ταῦτα ἐν Κεφαλληνίᾳ. Ἀνα-
χωρῶ ἐκ Κερκύρας τὴν προσεχῆ πέμπτην διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου
τῆς Ἀλεξανδρείας, καὶ συγχώρησόν με νὰ σὲ διαβεβιώσω, δτι
τοῦτο πράττων αἰσθάνομαι δτι εἶναι ὀλίγα ἀτομα τούτων
τῶν νήσων εἰς τὰ δποῖα εἶμαι τοσοῦτον ὑπόχρεως ὡς εἰς σὲ,
καὶ πρὸς τὰ δποῖα θέλω διατηρήσει τοσοῦτον εἰλικρινῆ σεβα-
σμὸν καὶ ὑπόληψίν μου.

1856 7 Ιουλίου. Ἐπιστολὴ τοῦ

Α. Μ. Α. ΣΙΡ ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΙΟΥΓΚ

Ἀνέγνωσα μεδ' ὅλης τῆς ἐπιστασίας τὰ δποῖα ἀφησας εἰς
χεῖρας μου ἔγγραφα. Τὰ εὑρόν λίαν ἐνδιαφέροντα. Αὐτὰ εἶ-
ναι μεγάλης βαρύτητος καὶ λίαν ἐντιμα διὰ σέ. Ἔσο βέβαιος
δτι τὸ πειριχόμενό των δὲν θέλει ἐξαλειφθῆ τῆς μνήμης μου.

1856 29 Νοεμβρίου. Προτίθεμαι νὰ συστήσω τὸν Δχμασκη-
νὸν διὰ τὴν Προεδρίαν τῆς Γερουσίας. Εἶναι ἀνθρωπὸς σοβαρὸς
καὶ νουνεχής, ἐνήργυτος δὲ καλῶς εἰς δσας καθῆς μέχρι τούδε
θέσεις. Αφ' οῦ ἀνήκει εἰς τὴν Κέρκυραν ἡ περιτροπὴ τῆς Προ-
εδρίας, φυσικῶς τοιούτος προσιδιασμὸς μεταξὺ τῶν Κερκυ-
ραίων ἔρχεται εἰς αὐτόν. Ἐλπίζω δτι θέλεις συνεργασθῆ ἐγ-
καρδίως μετ' αὐτοῦ. Τὴν ἀμοιβαίαν ὑμῶν σύμπνοιαν θεωρῶ ὡς
ἀντικείμενον μεγίστης σημασίας, τὸ δποῖον μετὰ πεποιθή-
σεως ἀναμένων.

Παράγραφος Ἐπιστολῆς τοῦ Ἐργαστάτου

ΚΥΡΙΟΥ ΓΛΑΔΣΤΩΝΟΣ ΕΚΤΑΚΤΟΥ Α. Μ. ΑΡΜΟΣΤΟΥ

1859 15 Φεβρουαρίου.

Ἄπεράσιστα νὰ ἀφήσω εἰς τὸν διάδοχόν μου νὰ σταθμίσῃ
πᾶν δ., τι συσχετίζεται μὲ προσωπικοὺς διορισμοὺς, καὶ δὲν
δύναμαι ἐπομένως νὰ προσθῇ διαρισμὸς πρὸς τὸ ἀν-
τικείμενον τοῦ ὑπομνήματός σου, ἐκτὸς ἐκείνου τοῦ νὰ ἀφή-
σω σημείωσιν τοῦ φρονήματός μου περὶ τῶν δικαιωμάτων
σου¹ κατὰ τὴν πειρισμένην γνῶσιν μου ἐπ' αὐτῶν....²
....Εἶναι δμως δίκαιον νὰ ἐκφράσω τὴν πεποιθήσίν μου, δτι
μετεχειρίσθης πᾶσαν προσωπικὴν προσπάθειαν ἵνα συστήσῃς
διάφορον διαγωγὴν, καὶ δτι εἰς οὐδένα εὑρόν μᾶλλον εἰλικρι-
νεῖς καὶ νοήμονας θεωρίας περὶ τῶν ὑπαρχόντων κακῶν, ἢ με-
γαλειτέρων ἐρωτήσητα νὰ συνεργήσῃ εἰς τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν
ὅρων εἰς σέ. Αι γνῶμαι εῦται αἴτινες ἐσχηματίσθησαν μετὰ

βρχεῖαν πείρων, θέλουν γίνεις γνωσταὶ φυσικῷ τῷ λόγῳ εἰς τὸν διάδοχόν μου, δεῖται τὰς δεχθῆ μὲ τὸ πλεονέκτημα δριμοτέρας καὶ ἐντελεστέρας γνώσεως.

*Ἐπιστολὴ τοῦ Λ. Μ. Α. ΣΙΡ Ε. Ν. ΣΤΟΡΕ
πρὸς τὸν Ἐπαρχον Κεφαλληνας.*

1862 20 Μαρτ. Ἐλασον καὶ ὑπέβαλον εἰς τὸν Λ. Μ. Ἀρμοστὴν τὴν ἐπιστολήν σου τῆς 14.ης τοῦ ἐνετῶτος, περιέχουσαν ἀντίγραφον μιᾶς ἐπιστολῆς τοῦ Ἐπαρχου καὶ ἐν πρακτικὸν τοῦ Ἑγχωρίου Συμβουλίου Κεφαλληνίας, δι’ οὐ ἐκφράζεται ἡ εὐχαρίστησις του διὰ τὸν διορισμὸν τοῦ Σιρ Δημητρίου Κ.ο Καρούσου ὡς Πρόεδρος τῆς Ἐκλαμπροτάτης Γερουσίας. Διατάσσομαι παρὰ τῆς Α. Ἐξοχότης νὰ σὲ παρακαλέσω νὰ προτείνῃς εἰς τὴν Γερουσίαν νὰ ἐκφράσῃς τὸν Ἐπαρχον καὶ εἰς τὸ Ἑγχώριον Συμβούλιον τῆς Κεφαλληνίας, τὰς εὐχαριστίας τῆς Α. Ἐξοχότης διὰ τοιαύτην διακονίαν, καὶ τὴν χαράν του διὰ τὴν ἐκδηλωθεῖσαν ἐν Κεφαλληνίᾳ εὐχαρίστησιν διὰ τὸν διορισμὸν τοῦ Κομ. Καρούσου. Η Α. Ἐξοχότης εἶναι πεπιστομένη διὰ διορισμὸν τῆς Γερουσίας θέλει ἐκπληρώσει τὰ καθήκοντα τοῦ ὑψηλοῦ ἔπουργήματός του μετὰ ζῆλου καὶ πίστεως, καὶ μετὰ τῆς ζωηροτέρας ἐπιθυμίας νὰ προαγάγῃ τὴν εὐημερίαν, τὴν εὐτυχίαν καὶ τὴν πρόοδον πάσης τάξεως τῶν συμπολειτῶν του.

1862 11 Απριλίου. Ἐντιμοποιοῦμαι νὰ σᾶς ἀναγγείλω τὴν παραλαβὴν τῆς ἀπὸ 9.ης τοῦ ἐνετῶτος ἐπιστολῆς σου, μὲ ἐσώκλειστα ἀντίγραφα τῶν πρακτικῶν τῶν Τμηματικῶν Συμβουλίων τῆς Κεφαλληνίας, δι’ ὃν ἐκφράζεται ἡ εὐχαρίστησις των διὰ τὸν διορισμὸν τοῦ Κομ. Καρούσου ὡς Πρόεδρον τῆς Γερουσίας· σὲ παρακαλῶ δὲ νὰ εὐαρεστηθῆς νὰ γνωστοποιήσῃς εἰς τὰ Τμηματικὰ Συμβούλια τὴν εὐαρέσκειάν μου διὰτι μανθάνω διὰ διορισμὸς τοῦ Κομ. Καρούσου εἰς τὸ ὑψηλὸν ὑπούργημα τοῦ Προέδρου τῆς Γερουσίας τὰ εὐχαρίστησε. Πέπεισμαι διὰ οδοῖς Ἰόνιος θέλει ἀσχοληθῆ μὲ τοσούτον ζῆλον καὶ τιμιότητα διὰ τὴν πραγματικὴν εὐημερίαν τῆς πατρίδος του, δεὸν τὸ διακεκριμένον ἄτομον τὸ ὅποιον ἐτιμήθη μὲ τοιοῦτον δείγμα εὐνοίας καὶ ἐμπιστοσύνης.

*Ἐπίσημα τῆς Γερουσίας πρὸς τὸν ΚΟΜ. ΚΑΡΟΥΣΟΝ
ὅτε ἦτορ "Ἐπαρχος ἐγ Κεφαλληνα.*

1850 12 Σεπτεμβρίου. Η Γερουσία κατὰ τὴν συμεριγήν

συνεδρίασίν της ἐλασσεν ὑπὸ σκέψιν τὴν ἔκθεσιν τῆς ἡμ. Ἐκλαμπρότητης 10.ης τοῦ ἐνετῶτος μηνὸς, ἵτις ἀφορᾷ τὰ παραδεχθέντα διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς χολέρας μέτρα, λαβοῦσσα εἰσέτι γνῶσιν καὶ τῶν ἐπισυνημμένων τῆς αὐτῆς ἔκθεσει ἐγγράφων. Ή Γερουσία ἀπονέμουσα τοὺς μεγαλητέρους ἐπαίνους εἰς τὴν δραστηριότητα καὶ σταθερότητα ἵνα ἀνέδειξεν ἡ Ἡμετέρα Ἐκλαμπρότης εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις καθ’ ἓς δυστυχῶς ἡ Κεφαλληνία μαστίζεται ὑπὸ τῆς νόσου, πληρέστατα ἐπιδοκιμάζει δσα παρεδέχθη μέτρα ἡ Υμ. Ἐκλαμπρότης καὶ τὰ δοποῖα σημειοῦνται εἰς τὴν εἰρημένην ἔκθεσιν καὶ ἐγγραφα. Είναι δὲ βεβαία, ὅτι ὁ λαὸς τῆς Κεφαλληνίας θέλει ἀποβλέψει μετ’ αἰσθημάτων εὐγνωμοσύνης εἰς τὰς ἐνδελεχεῖς μερίμνας τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Τοπικῆς Κυβερνήσεώς του.

1850 13 Σεπτεμβρίου. Ἀπομένει βεβαίως εἰς τὴν ἡμ. Ἐκλαμπρότητα νὰ προβῇ καὶ εἰς τοιαύτην περίπτωσιν μὲ τὴν διάκρισιν καὶ φρόνησιν αἵτινες τοσοῦτον τὴν περικοσμοῦσι.

1852 20 Μαρτίου. Εἰς τὸν πατριωτισμὸν, τὸ ἀκούραστον, τὴν ἐπαγρύπνησιν καὶ τὸν ἀπαράμιλλον ζῆλον ἀτινα διακρίνουν τὴν ἡμ. Ἐκλαμπρότητα, ἐναποθέτει ἡ Γερουσία, τὴν διανομὴν καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἔργου, ως καὶ τὴν χρῆσιν τοῦ θεσπισθέντος ποσοῦ, καθ’ ὃν τρόπον θέλεται εὑρεῖ δίκαιον καὶ ἐπωφελῆ διὰ τὸν τόπον.

1856 20 Ὁκτωβρίου. Οἱ πρὸς τοῦτο ἡ Γερουσία ἐπαναπάνεται εἰς τὴν φρόνησιν τῶν μέτρων τῆς Ἡμετέρας Ἐκλαμπρότητος καὶ τὸ ἀκούραστον τῆς Ἡμετέρας ἐπαγρυπνήσεως.

ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ

ΤΟΥ ΕΠΙΧΩΡΙΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΚΕΦΑΛΗΝΙΑΣ

καθ’ ἡν περίπτωσιν δ Κομ. Καρούσος προεβιβάσθη ἐκ τῆς θέσεως τοῦ Ἐπαρχον εἰς ἐκείνην τοῦ Γερουσιαστοῦ.

1857 2 Φεβρουαρίου. Ἐνῷ ἡ Αὔτοῦ Ἐκλαμπρότητες, δ Ἐπαρχος Ἰππότης Δημήτριος Κόμ. Καρούσος, διὰ τῆς παρουσίας του ἐπεσκέπετο σήμερον τοῦτο τὸ Ἐπαρχεῖον, οἱ Κύριοι Ἐπιχώριοι Σύμβουλοι ἐκπληροῦντες ἱερὸν τῆς συνειδήσεως καθῆκον, καὶ ὧδιμενοι ἐκ τοῦ πρὸς τὴν Αὔτοῦ Ἐκλαμπρότητα υπερλομένου ριμαντάτου σεβασμοῦ, καὶ ἐξαιρετικῆς ὑπολήψεως

ΙΑΚΟΒΑΤΕΙΟ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

πρὸς ὑποκείμενον τοσαύτης εἰς τὸν τόπον ἀγάπης, ἀπήθυνον πρὸς τὴν Αὐτοῦ Ἐκλαμπρότητα τὸν ἐπόμενον λόγον.

«Καθ' Ἰη στιγμὴν ἡ Ἱμετέρα Ἐκλαμπρότης ἀποχωρίζεται »τοῦ Ἐπιχωρίου Κεντρικοῦ τούτου Συμβουλίου, ἔχρι τοῦδε «εὗτυχήσαντος τῆς Προεδρίας σας, Ἡμεῖς δὲν δυνάμεθα νὰ »ἀποσιωπήσωμεν τὸ αἰσθημα τῆς βαθυτάτης λύπης μας διὰ »τὸ πρὸς τὸ σῶμα τοῦτο ἀπομένον μέγα κενὸν, καὶ πρὸς »τὴν ὀλόκληρον Πατρίδα, ως ἐκ τῆς ἐξ Ἡμῶν ἀπουσίας τῆς »Ἴμετέρας Ἐκλαμπρότητος.

«Νὰ περιγράψωμεν εἰς τὰς διλίγας ταύτας λέξεις ἕιδος ἀπο-»χαιρετισμοῦ τὰς σπανίας ἀρετᾶς, τὴν πρὸς τὸν τόπον ἀγά-»πην, τὸν Ἐθνισμὸν καὶ τὸ ἀπαράμιλλον τῆς δικαιοσύνης ἀ-»τινα διέκριναν καὶ θέλουσι πάντοτε διακρίνει τὴν Ἱμετέραν »Ἐκλαμπρότητα μεταξὺ τῶν δλῶν Συμπολιτῶν μας, τοῦτο ἦ-»θελεν εἰσθαι πρὸς Ἡμᾶς ἀδύνατον, καὶ περιριοχόμεθα μό-»νον νὰ εἴπωμεν, δτὶ αἱ δυσχερεῖς περιστάσεις ἐν αἷς εὑρέθη-»τε κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Ἐπαρχίας Σας, καταφαίνουσιν »τέτι μᾶλλον τὴν ἔξοχον ἴκανότητα, τὰς ἀπαραμίλλους ἀ-»ρετᾶς, καὶ τὸν πατριωτισμὸν, αἵτινες διακοσμοῦσι τὸν ἰ-»διωτικὸν καὶ δημόσιον βίον σας, καὶ αἵτινες παρέχουν πρὸς »τὴν Ἱμετέραν Ἐκλαμπρότητα αἰώνων δικαίωμα πρὸς τὴν »εὐγνωμοσύνην τοῦ λαοῦ τῆς Κεφαλληνίας, οὐ τίνος τὴν συγ-»μὴν ταύτην, καθὸ ἀντιπρόσωποι αὐτοῦ, γινόμεθα πιστοὶ »διερμηνεῖς.»

«Ἄδυνατοῦν δθεν τὸ Ἐγχώριον τοῦτο Συμβούλιον, καὶ ἔκα-»νστον τῶν μελῶν αὐτοῦ ἰδιαιτέρως, ὅπως ἐκφράσῃ δλόκληρα »ετὰ δποὶα ἐμπνέει αὐτῷ ἡ παρουσία σας αἰσθήματα, σας κα-»τευωδεῖ μετὰ τῶν εὐχῶν αὐτῆς τῆς πατρίδος μας τὴν εὐη-»γιερίαν τῆς ὁποίας ὅμεις μὴ φειδόμενοι θυσιῶν καὶ κόπων »τοσοῦτον ἡγαπήσατε.»

Κατόπιν δὲ τῶν ἐκφράσεων τούτων τοῦ Συμβουλίου διε-»τάχθη ἡ καταχώρησις αὐτῶν πρὸς τὰ σημερινὰ πρακτικὰ τοῦ Συμβουλίου, καὶ ὅπως ἐν πρωτογράφῳ ὑπομνήματι πχ-»ραπεμφθῶσιν ὑπὸ τοῦ Ἀντεπάρχου, πρὸς τὴν αὐτοῦ Ἐκλαμπρό-»τητα τὸν Ἐπαρχόν.

ΠΡΟΣΦΩΝΗΜΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΟΜΗΤΑ ΚΑΡΟΥΖΟΝ

ἐκ μέρους τῶν Συμπολιτῶν του κατὰ τὸν Αὔγ. 1852
φέρον 2859 ὑπογραφὰς.

ΤΩ ΔΗΜΗΤΡΙΩ ΚΟΜΗΤΙ ΤΩ ΚΑΡΟΥΖΩ.

Καί τοι ἐνάρετον τὸ αἰσθημα τῆς εὐγνωμοσύνης ἐπιβαρύνεις τὰς ἀγαθὰς καρδίας ἔως ὅτου, καὶ διὰ λόγου, δὲν ἔξηγος εἰς πρὸς τὸν εὐεργέτην τὰς εὐχαριστίας.

Σὺ, ὦ ἔντιμε ἄνερ, ἔδειξας ἐν τέλει τὸν διακαῆ πρὸς τὴν πατρίδα ἔρωτά σου, καὶ δλας προσήγαγες τὰς δυνάμεις μα-χρόμενος μετὰ τῶν δυσχερειῶν ἵνα αἰσιώτερον πράξης μέλλον.

Σὺ ὦ γενναῖς, ἐν καιρῷ τῆς λαοφθόρου νόσου ποίας δὲν κα-τέβαλες προσπαθείας ὡθούμενος ἐκ τοῦ ἱεροῦ σκοποῦ νὰ βοη-θήσῃς τοὺς πάσχοντας καὶ τὴν ἴδιαν ζωήν σου παρημελήσεις. Λφοῦ δὲ παρηλθεν ἡ καταιγίς καὶ δ σάλος αἱ δυμρόμεναι οἰκο-γένειαι διὰ συνδρομῆς σου καὶ συνεργείας σου εὗρον περί-θαλψιν καὶ ἀνακούφισιν.

Τὴν θύελλαν διεδέχθη γαλήνη, καὶ πάλιν σὺ καλοκάγαθε περὶ βελτιώσεων ἐπισχολήθης.

Ἐξ ἄλλης μάστιγος ἐπαπειλεῖτο ἡ πατρίς, σὺ δὲ δ αὐτὸς καὶ σὺ μόνον εἰς τὴν κατεπέγουσαν ἀνάγκην προσέφερες θε-ραπείαν, ἀλλὰ πρωτατίος ἔγινας ὅπως εὕρη διὰ τιμίου ἰδρω-τος τὸν ἄρτον τῆς οἰκογενείας του δ ἐνδεής.

Σὺ ἀπέκτησας τὴν ὅλην τῆς πατρίδος εὐγνωμοσύνην, ἥτις ἐπιθυμοῦσα νὰ δειξῃ δτὶ ἔκτιμῃ τὰς ἀρετᾶς σου, δι' αὐθορ-μήτου ὑπογραφῆς θέλει νὰ ἐντυπώσῃ καὶ νὰ σοὶ προσφέρῃ εἰς χρυσοῦν κειμήλιον τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς ὅπως διαβιβάσῃ τὴν μνήμην τοῖς μεταγενεστέροις.

Οἱ δόσοις τοῦ ἐνδεοῦς καὶ τῆς χήρας θέλει κοσμίσει ἔτι μᾶλλον τὸ δῶρον, ὅπερ θέλει φέρει ἐξ ἐνός

ΤΩ ΕΝΑΡΕΤΩ ΔΗΜΗΤΡΙΩ ΚΟΜΗΤΙ ΚΑΡΟΥΖΩ

Ἐξ ἄλλου

Η ΠΑΤΡΙΣ ΕΥΓΝΩΜΟΝΟΥΣΑ,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

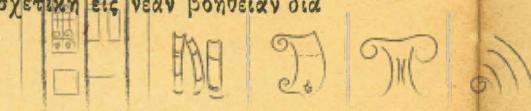
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ἀποδεικνύουσαι τὴν δημοσίαν διαχείρισιν τοῦ

ΚΟΜ. ΚΑΡΟΥΣΟΥ ως Ἐπάρχου καὶ ως Γερουσιαστοῦ
ἀπὸ τὸ 1850 ἕως τὸ 1860.

- 1850 6 Μαΐου Ἐπίσημον πρὸς τὴν Γερουσίαν δἰ’ οὗ προτείνονται μέτρα πρὸς παῦσιν τῶν παραπόνων τῶν πολιτῶν διὰ τὴν διανομὴν τῶν δημοσίων θέσεων.
- 1850 24 Φεβρουαρίου. Ἐπίσημον πρὸς τὴν Γερουσίαν πρὸς διόρθωσιν τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου.
- 1851 27 Αὐγούστου. Προκήρυξις περιέχουσα μέτρα καὶ προνοίας διὰ τὴν ἐνσκῆψαν νόσον τῆς χολέρας.
- 1850 4 Σεπτεμβρίου }
» 7 " "
» 10 " } Προκηρύξ. ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμ.
» 17 " "
» 26 " }
- 1850 5 Οκτωβρίου. Προκήρυξις πρὸς τοὺς κατοίκους τῶν Βαλσαμάτων καὶ Φραγγάτων, πρὸς διασκέδασιν τῆς φήμης διασπαρέσσης μὲ τὸν σκοπὸν προσκλήσεως ἀταξιῶν, διεῖ ξήτο σκοπὸς νὰ κρατηθῇ εἰς τὴν πόλιν τὸ Δείψανον τοῦ Προστάτου Άγίου.
- 1850 7 Οκτωβρίου. Δηλοποίησις περιέχουσα προνοίας σχετικὰ εἰς τὴν νόσον τῆς χολέρας.
- 1850 19 Οκτωβρίου. Ἐτέρα ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου.
- 1850 19 Οκτωβρίου. Πρακτικὰ τοῦ Ἐγχ. Συμβουλίου διὰ προμήθειαν βοηθείας εἰς πτωχὰς οἰκογενείας αἴτινες ὑπέφεραν ἐκ τῆς νόσου χολέρας.
- 1850 2 Νοεμβρίου. Προκήρυξις ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου.
- 1850 30 Νοεμβρίου. Προκήρυξις δἰ’ οὓς ἀναγγέλεται ή παῦσις τῆς χολέρας ἡτις ἐπὶ τέσσαρας μῆνας ἐμάστισε τὸν τόπον.
- 1851 14 Φεβρουαρίου. Πρακτικὰ τοῦ Ἐγχωρίου Συμβουλίου σχετικὰ εἰς τὴν προσκληθεῖσαν καὶ ἐπιταχθεῖσαν βοήθειαν τῶν ἀπόρων οἰκογενειῶν.
- 1851 2 Απριλίου. Προκήρυξις σχετικὴ εἰς νέαν βοήθειαν διὰ τῆς ἐνάρξεως ἐργασιῶν.

- 1852 4 Μαρτίου. Προκήρυξις δἰ’ οὓς προσκαλοῦνται ἄπαντες οἱ ἐν τέλει καὶ ὑπάλληλοι νὰ ἐγκατατελείψωσι τὸ ημέρου ἐνδεικνύοντος μισθοῦ πρὸς βοήθειαν ἀπόρων οἰκογενειῶν αἴτινες ὑπέφεραν ἐκ τῆς πείνης.
- 1852 20 Μαρτίου. Ἐπίσημον τῆς Γερουσίας πρὸς τὸν Ἐπάρχον δἰ’ οὓς ἀναγγέλεται οἵτι ἐψηφίσθη ἀπὸ τὴν Βουλὴν τὸ ποσδὸν 3,000 Λ. Σ. πρὸς βοήθειαν τῶν πενήτων διὰ τῆς ἐνεργοποίησεως ἐργασιῶν.
- 1852 21 Μαΐου. Λογοδοσία τῆς Ἐπιτροπῆς διορισθείσης πρὸς διανομὴν τοῦ ἔξαγομένου ἐκ τοῦ ημίσεως μηνιαίου τῶν ἐν τέλει, ὑπαλλήλων καὶ συνταξιούχων καὶ ἐκ τῶν αὐθορμήν των προσφορῶν τῶν πολιτῶν.
- 1852 25 Ιουνίου. Πρακτικὰ τοῦ Ἐγχωρίου Συμβουλίου πρὸς ἐνθάρρυνσιν τῶν κατοίκων τῆς νήσου διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς ποσότητος τῆς σταφίδος.
- 1853 4 Απριλίου. Πρακτικὰ τοῦ Ἐγχ. Συμβουλίου πρὸς ἐπίκλησιν τῆς Γερουσίας ἵνα δώσῃ βοηθείας εἰς ἀπόρους οἰκογενείας τῆς ἐξοχῆς.
- 1853 7 Ιουνίου. | Πρακτικὰ τοῦ Ἐγχ. Συμ. ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμ.
1853 6 Οκτωβρ. |
- 1854 4 Ιανουαρίου. Πρακτικὰ τοῦ Συμβουλίου ἐπιμένοντος ἵνα η Γερουσία χορηγήσῃ τὴν ἐπικληθεῖσαν βοήθειαν εἰς τοὺς ἀπόρους.
- 1854 12 Ιανουαρίου. Ἐγκύρως τοῦ Ἐπάρχου πρὸς διαφόρους ἐμπόρους Κεφαλληνίας διαμένοντας εἰς τὴν ἀλλοδαπήν δἰ’ οὓς προσκαλοῦνται νὰ βοηθήσωσι τὰς ἀπόρους οἰκογενείας τοῦ τόπου.
- 1854 17 Ιανουαρίου. Ἐπίσημον τῆς Γερουσίας δἰ’ οὓς χορηγεῖται ἐν μέρει η αἰτηθεῖσα βοήθεια.
- 1854 25 Ιανουαρίου. Ἐπίσημον τοῦ Ἐπάρχου πρὸς τὴν Γερουσίαν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου.
- 1854 1 Φεβρουαρίου. Ἐτερον ἐπίσημον ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου.
- 1854 23 Φεβρουαρίου. Πρακτικὰ τοῦ Ἐγχ. Συμβουλίου ἵνα ἀνοιχθῇ ἔραγνος εἰς βοήθειαν τῶν πτωχῶν.

Διαρκούσης τῆς Ἐπαρχίας τοῦ Κόμ. Καρούσου ἐξε-
δόθησαν οἱ ἐπόμενοι Ἔγχωριοι Κανονισμοί.

- 1850 7 Ἰουνίου. Περὶ τῶν Πραγματογνωμόνων.
 1850 7 Ἰουλίου. Ἀγορανομικός.
 1850 2 Σεπτεμβρίου. Πρὸς ἀποτροπὴν καταχρήσεων εἰς
       τὴν ἑστατερικὴν ἀγοραπωλησίαν τῆς Σταφίδος.
 1850 16 Σεπτεμβρίου. Ἐστατερικὴς τοῦ Ἐγχ. Συμβουλίου.
 1851 21 Μαρτίου. Περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν Δημοσίων ἔρ-
       γων.
 1851 19 Μαΐου. Περὶ τῆς ἐπιτηρήσεως καὶ διαχειρίσεως τοῦ
       ὅρους Ἐνους.
 1851 24 Ἰουλίου. Περὶ τῆς Δημοσίας Παιδείας.
 1851 1 Σεπτεμβρίου. Περὶ τῆς Ποιμνοβοσκῆς.
 1852 20 Ἀπριλίου. Πρὸς παύσιν τῶν καταχρήσεων τῶν Μο-
       ναστικῶν προσόδων.
 1852 2 Ἀπριλίου. Ἀγορονομεῖον.
 1853 21 Μαΐου. Πρὸς παραδοχὴν νέου συστήματος διὰ τὴν
       διαχείρισιν τῶν Μοναστικῶν προσόδων.
 1853 21 Μαΐου. Περὶ τῶν Συναδελφικῶν καὶ Πατρωνικῶν
       Ἐκκλησιῶν.

ΓΕΡΟΥΣΙΑ ΚΑΙ Λ. Μ. ΑΡΜΟΣΤΗΣ.

- 1857 1 Μαρτίου. Ὁπόμνημα εἰς τὸν Ἀρμοστὴν ὅπως ἐνδιαφερ-
       θῇ νὰ διακρίψῃ τὰς ζωηράς συζητήσεις τῆς Βουλῆς ἐ-
       πὶ τῶν προσβεβλημένων ἐκλογῶν τῆς Κεφαλληνίας.
 1857 16 Μαρτίου. Ὁπόμνημα εἰς τὸν Ἀρμοστὴν ὅπως συζή-
       σῃ νὰ προσορμίζεται ἐν Κεφαλληνίᾳ τὸ διαβατὸν ἐξ
       Ιθάκης Αὐστριακὸν ἀτμόπλουν.
 1857 1 Οκτωβρίου. Ὁπόμνημα σχετικὸν εἰς τὸν διορισμὸν
       τοῦ "Ἀρχοντος".
 1857 1 Οκτωβρίου. Ἐτερον σχετικὸν εἰς τὸν διορισμὸν τοῦ
       Ἐπάρχου καὶ τοῦ Ταμία Κεφαλληνίας, εἰς τὴν ὑποψη-
       φιότητα τῶν Ἔγχωριων Συμβούλων καὶ εἰς ἄλλας θέσεις.
 1858 8 Ιανουαρίου. Ὁπόμνημα εἰς τὸν Ἀρμοστὴν σχετικὸν εἰς
       ἐκθέσεις τῆς ἀστυνομίας περὶ τῆς δημοσίας ἡσυχίας.
 1858 15 Ἀπριλίου. Ὁπόμνημα εἰς τὸν Ἀρμοστὴν διὰ τὴν φτο-

γάνωσιν καὶ βελτίωσιν τοῦ Καταστήματος τῶν δεσ-
       μωτηρίων εἰς Κεφαλληνίαν.

- 1858 17 Μαΐου. Ἐτερον περὶ τοῦ δημοσίου δάσους.
 1858 29 Δεκεμβρίου. Ὁπόμνημα εἰς τὸν Ἐκτακτὸν Λ. Μ. Ἀρ-
       μοστὴν Κύρ. Γλάδστονα, ἐν φιλαναπτύσσονται αἱ ἰδέαι
       τοῦ Κόμ. Καρούσου περὶ τοῦ συστήματος τῆς δημο-
       σίας διαχειρίσεως εἰς τὰς Ἰονίους νήσους.
 1859 30 Μαρτίου. Ὁπόμνημα εἰς τὸν Λ. Μ. Ἀρμοστὴν περὶ
       τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ Διευθυντοῦ τῆς ἀστυνομίας.
 1859 1 Ἀπριλίου. Ὁπόμνημα περὶ διαφόρων ἀντικειμένων
       Ἐγχωρίου διαχειρίσεως.
 1859 27 Ἀπριλίου. Ὁπόμνημα περὶ τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ διευ-
       θυντοῦ τῆς ἀστυνομίας.
 1859 5 Ἰουλίου. Ἐτερον σχετικὸν εἰς τὰ μοναστικὰ κατα-
       στήματα.
 1859 28 Σεπτεμβρίου. Ὁπόμνημα εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ ἐπιτρο-
       πὴν διορισθεῖσαν ἀπὸ τὴν Γερουσίαν ἵνα ἔξετασῃ τὰ
       τῶν μοναστικῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων.
 1860 Φεβρουάριος. Ψῆφος εἰς τὴν Γερουσίαν διὰ τὴν ἐλάτ-
       τωσιν τοῦ ἐπὶ τῆς σταφίδος δασμοῦ.
 1860 17 Οκτωβρίου. Ὁπόμνημα εἰς τὸν Ἀρμοστὴν μὲν ψῆφον
       εἰς τὴν Γερουσίαν ἐπὶ τοῦ συστήματος τοῦ διαγωνι-
       σμοῦ διὰ τὰς δημοσίας θέσεις.
 1860 19 Οκτωβρίου. Ἐτερον περὶ τῶν μοναστικῶν καθιδρυ-
       μάτων.
 1860 20 Οκτωβρίου. Ἐτερον ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου.
 1860 25 Οκτωβρίου Ψῆφος εἰς τὴν Γερουσίαν περὶ τῶν
       Κεφαλληνίᾳ διδασκάλων καὶ ἀλληλοδιδακτικῶν Σχο-
       λείων.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
 ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
 ΑΙ.Σ2.Φ50022

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΖΩΙΣΤΑΒΟΧΑΙ
ΧΟΡΟΘΕΑ ΟΞΙΔΙΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΑΚΩΝΗΣ
ΧΟΙΚΙΤΑΠ. Π. ΗΙΟΛΛΥΣ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΞΟΥΡΙΟΥ